

Η ενότητα της Εκκλησίας και των Χριστιανών (Μητροπολίτης Πισιδίας Σωτήριος Τράμπας)

/ [Πεμπτούσία](#)

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΟ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΚΥΡΙΑΚΗΣ 9ης ΛΟΥΚΑ (Εφεσ. 4,1-7)

Η σημερινή περικοπή από την προς Εφesus Επιστολή του Αποστόλου Παύλου τονίζει την ενότητα της Μιάς Αγίας του Χριστού Εκκλησίας και την ανάγκη της ενότητος των βαπτισμένων μελών της Εκκλησίας μεταξύ τους και με το σώμα της Εκκλησίας.

Την ενότητα των χριστιανών ο Απόστολος Παύλος την στηρίζει στο γεγονός, ότι:

Πρώτον, μέσα στην Εκκλησία υπάρχει μία πίστη. Η ορθή πίστη, όπως την κήρυξε ο Χριστός και την μετέδωσαν οι Απόστολοι του Χριστού. Αυτή την πίστη που παραλάβαμε από τους Πατέρες μας, οφείλουμε κι εμείς σήμερα να διαφυλάξουμε και να τη μεταδώσουμε στους μεταγενέστερους καθαρή από παρερμηνείες και αλλοιώσεις. Ενότητα μεταξύ χριστιανών με διαφορετικές δογματικές πεποιθήσεις δεν μπορεί να υπάρξει. Το βλέπουμε στους ετεροδόξους, που ο καθένας ερμηνεύει το Ευαγγέλιο με τον δικό του τρόπο και έχουν γίνει χιλιάδες κομμάτια χωρίς καμμία σχέση μεταξύ τους, κάποιιοι δε, και αντιμάχονται τους άλλους.

Δεύτερον, ένας είναι ο Θεός Πατέρας, ένας είναι ο Κύριός μας. Ο Χριστός είναι η κεφαλή της Εκκλησίας. Με Αυτόν είναι ενωμένα οργανικά όλα τα μέλη της Εκκλησίας και αποτελούν όλοι μαζί το ένα σώμα της Εκκλησίας. Από Αυτόν παίρνουν ζωή όλοι οι πιστοί. «Εις Άγιος, εις Κύριος, Ιησούς Χριστός» ομολογούμε στη θεία Λειτουργία.

Τρίτον, ένα και το αυτό Βάπτισμα λάβαμε όλοι οι χριστιανοί, όλων των εθνών και όλων των αιώνων, και ενωθήκαμε με τον ένα Κύριον, τον Ιησούν Χριστόν. Όλοι γίναμε ισότιμα μέλη της Εκκλησίας του Χριστού και αναγεννηθήκαμε όλοι με τον ίδιον τρόπον, διά του αυτού Βαπτίσματος.

Αφού λοιπόν είμαστε όλοι παιδιά του αυτού Θεού Πατέρα, μέλη του αυτού Σώματος της Εκκλησίας του Χριστού, πρέπει και μεταξύ μας οι πιστοί να είμαστε ενωμένοι. Και είναι γεγονός ότι αυτή την μεταξύ μας ενότητα την ζωογονεί το Άγιον Πνεύμα.

Όμως για να διατηρείται αυτή η μεταξύ μας ενότητα είναι αναγκαία και η δική μας θέληση. Ο Θεός μας χάρισε το δώρον της ελευθερίας της θελήσεως. Δεν μας υποχρεώνει αναγκαστικά να δεχόμαστε ότι Εκείνος μας προσφέρει. Μας έχει καλέσει να καθήσουμε μαζί με τον Χριστό στα επουράνια και να συμβασιλεύσουμε μαζί Του. Όμως αυτό θα γίνει αν κι εμείς θελήσουμε να περπατήσουμε τόν δρόμο που μας υποδεικνύει ο Θεός, για να φθάσουμε στον λαμπρόν αυτόν προορισμό μας· εάν «αξίως περιπατήσαι της κλήσεως ης εκλήθητε» όπως γράφει ο Απόστολος

Παύλος (στίχ. 1). Και στη συνέχεια ο Απόστολος Παύλος παρακαλεί -δεν διατάσσει- τους πιστούς να ζουν:

-Με ταπείνωση, με ταπεινό φρόνημα. Η ταπεινοφροσύνη είναι η βάση όλων των αρετών, αφού αυτή ελκύει την χάρη του Θεού: «Ο Θεός υπερηφάνους αντιτάσσεται, ταπεινοίς δε δίδωσι χάριν» (Α' Πέτρ. 5,5). Η ταπεινοφροσύνη που παρακαλεί ο Απόστολος να έχουν οι χριστιανοί, δεν αρκεί να είναι εξωτερική με λόγια και κάποιες πράξεις, αλλά να είναι και εσωτερική και να εκδηλώνεται με ειλικρίνεια σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής του πιστού. Γι αυτό γράφει: «μετά πάσης ταπεινοφροσύνης» (στίχ.2).

-Με πραότητα να ζητέ. «Μάθετε απ' εμού ότι πράος εμι» (Ματθ.11,29) είπε ο Κύριος. Και ο Απόστολος Πέτρος προβάλλει ως υπόδειγμα την πραότητα του Χριστού: «Ο Χριστός πέθανε για μας, αφήνοντας μας το υπόδειγμα για να βαδίσουμε στα αχνάρια Του...Τις λοιδορίες δεν τις ανταπέδιδε, κι όταν έπασχε δεν απειλούσε»(Α' Πέτρ.2,21 & 23). Διαβάζοντας τα Ιερά Ευαγγέλια μένουμε έκπληκτοι με την πραότητα με την οποία αντιμετώπισε ο Χριστός τις ειρωνείες, τα φτυσίματα, τους ραβδισμούς και τον σταυρικό θάνατο. Αυτή την πραότητα μας προτρέπει ο Απόστολος Παύλος να μιμηθούμε.

-Με μακροθυμία και υπομονή, να αντιμετωπίζετε τις δύσκολες καταστάσεις, προσθέτει ο Απόστολος Παύλος. Ο Κύριος μας διαβεβαίωσε: «Ο υπομείνας εις τέλος ούτος σωθήσεται» (Ματθ. 10,22). Χαρακτηριστικό παράδειγμα υπομονής είναι ο Ιώβ.

-Και να ανέχεσθε με αγάπη ο ένας τον άλλον, μας παρακαλεί ο Απόστολος Παύλος. Δημιουργούνται συχνά προστριβές ακόμη και μεταξύ πιστών χριστιανών, που δεν είναι εύκολο να εξομαλυνθούν με κανέναν άλλον τρόπον, παρά μόνον με την ανοχή και την αγάπη. Να παραβλέψουμε τον προσβλητικό λόγο, την αδικία, την απρεπή συμπεριφορά ακόμη και ευεργετημένων από μας ανθρώπων. Με τη λογική δεν θα βρούμε άκρη. Μόνον με την αγάπη και την ανοχή θα εξομαλύνουμε την κατάσταση και ας αφήσουμε τον Πάνσοφο Θεό να φωτίσει τον άλλον να συναισθανθεί κάποτε το κακό που προξένησε.

Αδελφοί μου, εάν με τη χάρη του Κυρίου προσπαθήσουμε να ζήσουμε σύμφωνα με αυτές τις προτροπές, που μας απηύθυνε μέσα από τη φυλακή του ο Απόστολος Παύλος, είναι βέβαιον ότι και εδώ θα ζούμε με ειρήνη και χαρά ενωμένοι μεταξύ μας και με τον Χριστό, και στον τελικό προορισμό μας θα φθάσουμε. Αμήν.